

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 18 stycznia 2022 r.

DIH-3.707.110.2021.MB

DECYZJA DIH - III/10/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Nr NR.D.11.2021.JK Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z 14 października 2021 r. (nr akt: NR.8361.263.3.2021.IG.AK(JK)), na mocy której, przedsiębiorcy Hannie Zielińskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: „NIUSKA” Hanna Zielińska Zblewie wymierzono karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia w dniu 16 sierpnia 2021 r. w sklepie ..., obowiązków dystrybutora określonych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy,
- art. 39 pkt 2. ww. ustawy, poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach od 16 do 25 sierpnia 2021 inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku (zwanego dalej: „Pomorskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr NR.057.263.2021.JG z 16 sierpnia 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie ..., należącym do przedsiębiorcy ... (zwanej dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Przedmiotem kontroli było sprawdzenie prawidłowości wykonywania działalności w zakresie przestrzegania przepisów art. 37 oraz art. 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.) (zwanej dalej: „ustawą o zużytych sprzęcie”).

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Pomorskiego WIIH ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca udostępnia na rynku sprzęt elektryczny przeznaczony dla gospodarstw domowych oraz stwierdzili, że przedsiębiorca jako dystrybutor, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, tj. informacji o tym, że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W toku kontroli przedsiębiorca wyeliminował wszystkie ww. nieprawidłowości.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli NR.8361.263.2021.IG.AK z dnia 25 sierpnia 2021 r.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”) w związku z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706 z późn. zm.) (zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”), Pomorski WIIH zawiadomieniem z dnia 15 września 2021 r., poinformował przedsiębiorcę ... o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wydania na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i pkt 6, art. 93 ust. 2 i ust. 5 ustawy o zużytych sprzęcie decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę

z uwagi na niedopełnienie przez przedsiębiorcę w dniu 16 sierpnia 2021 r. obowiązków dystrybutora określonych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy,
- art. 39 ust. 2 ww. ustawy, poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 9, art. 10 § 1, art. 73 § 1 i art. 78 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności prawo do zapoznania się z aktami sprawy, sporządzenia z nich notatek i odpisów oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W dniu 14 października 2021 r. Pomorski WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 i 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i pkt 6, art. 93 ust. 2 i ust. 5 ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 § 1 i 2 Kpa wydał decyzję Nr NR.D.11.2021.JK, na mocy której, przedsiębiorcy ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia w dniu 16 sierpnia 2021 r. w sklepie ... , obowiązków dystrybutora określonych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy,
- art. 39 pkt 2. Ww. ustawy, poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

W dniu 19 listopada 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Pomorskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu wniosła o zmianę decyzji w sprawie kary na upomnienie, ze względu na niski czyn przewinienia.

Pismem z dnia 26 listopada 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Nr NR.D.112021.JK Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 14 października 2021 r. (nr akt: NR.8361.263.3.2021.IG.AK(JK)) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych

rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów z kontroli oraz postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Pomorskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ... , nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie, tj. nie wywiesił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i pkt 6, art. 93 ust. 2 i ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 § 1 i 2 Kpa. Tym samym działania Pomorskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym odwołaniu strona zwróciła się o zmianę decyzji na upomnienie, ze względu na niski czyn przewinienia. Wskazała, że w jej ocenie kara w wysokości 7 000 zł jest zbyt

wysoka do popełnionego czynu. Podkreśliła, że prowadzi sklep z drobnym AGD, a zatowarowanie sprzętem elektrycznym jest poniżej 4 % i przez okres prowadzenia sprzedaży nie wprowadziła do obrotu sprzętu na taką kwotę, gdyż oferowany przez nią asortyment to pojedyncze sprzęty. Ponadto strona poinformowała, że nie miała wiedzy o takim przepisie, podczas innych kontroli nikt o nim nie wspomniał, włącznie z wynajmującym, gdzie ma podpisaną umowę odnośnie selektywnej zbiórki odpadów. Wskazała, że w każdym sprzęcie jest zamieszczona pisemna informacja odnośnie utylizacji sprzętu, więc każdy klient jest informowany o tym fakcie. Strona podkreśliła dodatkowo, że nigdy żaden klient nie zwrócił się do niej z propozycją zwrotu zużytego sprzętu, a gdy taka sytuacja zaistniała to na pewno by go odebrała, gdyż w gminie znajduje się firma zajmująca się zbiórką zużytego sprzętu, co jest ogłaszane na łamach lokalnych gazet. Na koniec strona poinformowała, że wie, iż nieznamość przepisów nie zwalnia od odpowiedzialności, ale z uwagi na bardzo wysoką karę przedmiotowa decyzja może nieść za sobą konieczność likwidacji sklepu.

Odnosząc się do wniosku strony o zmianę decyzji na upomnienie, Prezes UOKiK wskazuje, że jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji, przewidują zapisy art. 93 ust. 4 ww. ustawy, w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W omawianym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Pomorskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Nie ma w tym przypadku znaczenia wielkość sklepu prowadzonego przez stronę ani ilość wprowadzanego do obrotu sprzętu elektrycznego, bowiem ustawa o zużytym sprzęcie określa obowiązek informacyjny dla dystrybutora sprzętu elektrycznego i elektronicznego bez względu na wielkość placówki oraz bez względu na ilość asortymentu sprzętu elektrycznego, w stosunku do całego asortymentu sklepu. Należy również podkreślić, że organ drugiej instancji nie może zastosować wobec strony kary upomnienia, gdyż przepisy ustawy o zużytym sprzęcie nie przewidują tego rodzaju sankcji za naruszenie art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Prezes UOKiK ponadto wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie

obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Nie ma więc znaczenia w przedmiotowej sprawie, że jak wskazała strona w każdym sprzęcie jest zamieszczona pisemna informacja odnośnie utylizacji sprzętu, a nigdy żaden klient nie zwrócił się do niej z propozycją zwrotu zużytego sprzętu. Uwidocznienie na sprzęcie elektrycznym, jego opakowaniu czy też w instrukcji obsługi informacji dotyczącej utylizacji sprzętu nie zastępuje realizacji obowiązków dystrybutora określonych w art. 37 ust. 4 oraz w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, tym samym nie zwalnia strony postępowania z obowiązku umieszczenia informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy oraz umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Prezes UOKiK podkreśla ponadto, że nie może być usprawiedliwieniem brak wiedzy strony o ciążącym na niej obowiązku czy też nie poinformowanie przedsiębiorcy przez osoby prowadzące inne kontrole czy też przez wynajmującego gdzie strona ma podpisaną umowę odnośnie selektywnej zbiórki odpadów. Obowiązkiem przedsiębiorcy – jako profesjonalnego uczestnika obrotu – jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, ustaleń nie kwestionuje również strona. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji i umorzenia kary pieniężnej.

W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy oraz właściwie uwzględnił przesłanki wynikające z art. 93 ust. 3 ww. ustawy. Prezes UOKiK w całości podziela w tym zakresie ustalenia Pomorskiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że sankcja wymierzona stronie, w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych), jest karą w niższym przedziale wysokości określonych w ustawie, przy czym należy zaznaczyć, że za naruszenia art. 37 ust. 4 ustawa o zużytym sprzęcie przewiduje karę w wysokości od 5 000 zł do 300 000 zł, a za naruszenie art. 39 pkt 2 ww. ustawa przewiduje karę w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł. Jednocześnie, zgodnie z art. 93 ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie, w przypadku stwierdzenia w czasie

jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy oraz mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji informuje, iż nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Pomimo zaprzestania naruszania prawa, waga naruszenia prawa nie może zostać uznana za znikomą. Strona naruszyła istotne obowiązki informacyjne, dzięki którym konsumenci mogą zapoznać się z przepisami prawa dotyczącymi ich uprawnień związanych z użytym sprzętem, a także dzięki którym mogli określić miejsce zbierania zużytego sprzętu. Brak tych informacji mógł spowodować niezgodne przepisami postępowanie przez konsumentów z użytym sprzętem. Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Biorąc pod uwagę, iż w odwołaniu strona wskazuje również na swoją trudną sytuację ekonomiczną, Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o użytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o użytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku wskazany w decyzji nr

NR.D.11.2021.JK z 14 października 2021 r. (nr akt sprawy: NR.8361.263.3.2021.IG.AK(JK)) w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/